

op til det totale kaos for politi, vores myndigheder og andre organisationer. Jeg tror, det måske kan være tanken bag forslaget. Jeg siger ikke, det er det, men det har strejft mig, og derfor kan Venstre naturligvis ikke støtte sådan noget.

Torben Rechendorff (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Den konservative folketingsgruppe kan heller ikke støtte Enhedslistens lovforslag, fordi vi ikke kan lide ånden, vi kan ikke lide teksten, og vi kan ikke lide bemærkningerne.

Når vi ikke kan lide ånden i forslaget, så hænger det sammen med, at det efter vores opfattelse udtrykker stor mistillid til de offentlige myndigheder, og den mistillid deler vi ikke.

Når vi ikke er enige i bemærkningerne, så hænger det blandt andet sammen med, at de giver udtryk for, at enhver gruppe af borgere næsten har krav på, at de offentlige myndigheder skal følge lige netop den gruppes indsigelser eller ønsker. Det er her vigtigt at slå fast, at selvfølgelig har, sådan som ministeren også sagde det, enhver borger eller enhver gruppe af borgere ret til at ytre sig og til at gøre indsigelser, men man har selvfølgelig ikke noget krav på, at ytringen eller indsigelsen skal følges.

Endelig er vi som sagt heller ikke enige i selve lovteksten. Efter den konservative folketingsgruppes opfattelse er det ikke den enkelte borgers opgave at begå selvtægt i et retssamfund som vores. Mener man, at en myndighed begår en ulovlighed, ja, så har vi jo opbygget et fortræffeligt retssystem til at behandle en sådan sag; selvtægt er vi imod.

Margrete Auken (SF):

Jeg må sige, at Enhedslisten selv er lidt ude om den svada, som man har fået. Jeg tror ikke, det er Enhedslistens hensigt at mene, at nu skal alverdens rabulder være tilladt, bare man kan påberåbe sig et eller andet fjernt formål, men det er klart, at når man henviser til, at f.eks. overtrædelser af internationale miljøaftaler kan være nok, så kan man begynde at sige: Jamen hvad med f.eks. Avedøreværket? Det strider muligvis imod klimakonventionen – det vil jeg mene det gør – men derfor må vi stadig væk ikke gå ud og lægge bomber under det og bagefter komme og sige, at det var derfor.

Jeg ved ikke, om det er Enhedslistens hensigt, men det er klart, at når man har den type lidt

vage henvisninger, som ligger i f.eks. henvisningen til internationale miljøaftaler eller for den sags skyld de folkeretlige, som man også hurtigt kan komme til at få bredt ud, så kommer vi jo let til at få den her lidt mærkelige diskussion, hvor Venstre og De Konservative, især Venstre, straks kan høre, at det er altså bombemændene, der har fået anbragt en forpost herinde i Folketinget. Jeg tror ikke, det er hensigten, men gør opmærksom på, at det lidt er Enhedslistens egen skyld.

Jeg vil også godt sige, at den tradition, som Enhedslisten påberåber sig, nemlig den amerikanske – det er jo dér, begrebet civil ulydighed spiller en stor rolle – er meget mere almindelig end hr. Poul Qvist Jørgensen gør opmærksom på.

Hvis man rejser i USA og tager del i fredsarbejde, flygtningearbejde, og hvad ved jeg, så er det ganske almindeligt at møde de der damer med blå hår og perlekæder osv., som alle sammen har siddet i spjældet for civil ulydighed, og som bebrejder én, at man kalder det dét. De siger bare, at det er civil lydighed; vi adlyder bare bedre love, siger de og ser strengt på én, og så går vi i spjældet for det.

Jeg mener, de kommer jo ikke og siger, at det skal være straffrit, men de arbejder ad den vej og ad den tradition for at lave lovene om, så man behøver ikke være en Martin Luther King for at have været med i den proces. Den er meget almindelig i USA, det er en anden tradition, men det er ikke straffriheden, de vil påberåbe sig i de sammenhænge.

De tager deres straf, når de bruger denne metode, og det er en ganske fornøjelig og indimellem enormt effektiv metode, fordi de faktisk tit har fat i noget vigtigt. Jeg har set det blandt andet i forbindelse med de amerikanske sanktioner, eller hvad man nu skal kalde det, mod Nicaragua og Guatemala, og det, de har gjort, har været effektivt.

Så skal jeg sige, at vi har en anden mulighed: Der er fældet en meget interessant dom i spørgsmålet om Proms-sagen, hvor Greenpeace jo blev frikendt under henvisning til straffelovens § 14 om nødværge. Jeg ved godt, den er anket, men det er egentlig spændende, at man dér gør opmærksom på, at noget, som var klart ulovligt, nemlig de udledninger, blev stoppet, og hvor man så siger, at for at afværge skade, så kom miljøet ind. Jeg synes, det er spændende, hvis vi ikke behøver at lave straffeloven om dér, men kan sige, at miljø nu tæller på linje med